

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 9ης Ιανουαρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-178/00,

Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον U. Leanza, επικουρούμενο από τον D. Del Gaizo, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους E. de March και L. Visaggio, επικουρούμενους από τον A. Dal Ferro, avvocato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

που έχει ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της απόφασης 2000/197/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, για την τροποποίηση της απόφασης 1999/187/ΕΚ σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες του Ευρωπαϊκού Ταμείου Γεωργικού Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1995 (ΕΕ L 61, σ. 15), καθόσον πραγματοποίησε δημοσιονομικές διορθώσεις σχετικά με ορισμένες δαπάνες που δηλώθηκαν από το προσφεύγον κράτος μέλος,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Μαΐου 2000, η Ιταλική Δημοκρατία ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, τη μερική ακύρωση της απόφασεως 2000/197/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, για την τροποποίηση της απόφασης 1999/187/ΕΚ σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες του Ευρωπαϊκού Ταμείου Γεωργικού Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1995 (ΕΕ L 61, σ. 15, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), καθόσον πραγματοποίησε δημοσιονομικές διορθώσεις σχετικά με ορισμένες δαπάνες που δηλώθηκαν από το προσφεύγον κράτος μέλος.

2 Το αίτημα μερικής ακυρώσεως αφορά τις ακόλουθες διορθώσεις, όπως αυτές περιγράφονται και αιτιολογούνται στην ανακεφαλαιωτική έκθεση της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 1999, σχετικά με τα αποτελέσματα των ελέγχων για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1995 (έγγραφο VI/6462/98) (στο εξής: ανακεφαλαιωτική έκθεση):

- αρνητικές διορθώσεις 3 358 746 955 ιταλικών λιρών (ITL) και 807 967 249 ITL και θετική διόρθωση 22 116 046 015 ITL, επί των δαπανών σχετικά με τα έξοδα αποθεματοποιήσεως του σκληρού σίτου (σημείο 4.5.1.2.1.11 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως),

- αρνητικές διορθώσεις 7 883 033 994 ΙΤΛ, 1 756 934 916 ΙΤΛ και 44 888 325 908 ΙΤΛ, επί των δαπανών σχετικά με τα έξοδα αποθεματοποιήσεως του σκληρού σίτου (σημείο 4.5.1.2.1.14 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως),

- αρνητική διόρθωση 1 923 101 478 ΙΤΛ, που αντιστοιχεί στο ύψος εγγυήσεως η οποία θα έπρεπε να είχε καταπέσει στο πλαίσιο πωλήσεως σκληρού σίτου με σκοπό την εξαγωγή του προς την Αλγερία (σημείο 4.5.1.2.1.16 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως),

- αρνητικές διορθώσεις 5 263 394 861 ΙΤΛ και 4 701 973 982 ΙΤΛ, που αντιστοιχούν στην αξία των διαφορών που διαπιστώθηκαν στα αποθέματα μαλακού σίτου, κριθής και αραβοσίτου μεταξύ του τέλους του οικονομικού έτους 1994 και της αρχής του οικονομικού έτους 1995 (σημεία 4.5.1.3, 4.5.1.3.1.1 και 4.5.1.3.1.2 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως),

- αρνητική διόρθωση 2 502 127 250 ΙΤΛ, που αντιστοιχεί στο υπόλοιπο των διορθώσεων που πραγματοποίησε η Επιτροπή σε προηγούμενη μηνιαία δήλωση σχετικά με τον μαλακό σίτο, την κριθή και τον αραβόσιτο (σημείο 4.5.1.3.5 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως),

- περαιτέρω, η Ιταλική Δημοκρατία βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία αρνήθηκε να της χορηγήσει, στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των

λογαριασμών για το οικονομικό έτος 1995, το ποσό των 11 952 457 079 ΙΤΛ, στο πλαίσιο της οριστικής τακτοποιήσεως τιμολογίων πωλήσεως δημητριακών από τους οργανισμούς παρεμβάσεως.

Οι αρνητικές διορθώσεις 3 358 746 955 ΙΤΛ και 807 967 249 ΙΤΛ και η θετική διόρθωση 22 116 046 015 ΙΤΛ σχετικά με τα έξοδα αποθεματοποίησης σκληρού σίτου

Από τον φάκελο, και ειδικότερα από το σημείο 4.5.1.2.1.11 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως, προκύπτει ότι, κατόπιν της διαπιστώσεως διαφορών μεταξύ της ετήσιας δηλώσεως για το οικονομικό έτος 1995 και της πραγματικής καταστάσεως των αποθεμάτων παρεμβάσεως σκληρού σίτου, η Επιτροπή πραγματοποίησε διόρθωση συνισταμένη σε μείωση ποσού 3 358 746 955 ΙΤΛ των δαπανών που δηλώθηκαν βάσει της θέσεως του προϋπολογισμού 1011.003, μείωση ποσού 807 967 249 ΙΤΛ των δαπανών που δηλώθηκαν βάσει της θέσεως του προϋπολογισμού 1012.003, καθώς και σε αύξηση ποσού 22 116 046 015 ΙΤΛ των δαπανών που δηλώθηκαν βάσει της θέσεως του προϋπολογισμού 1013.003.

Με την προσφυγή της, η Ιταλική Κυβέρνηση ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την «προταθείσα αρνητική διόρθωση ποσού 26 282 760 219 ΙΤΛ» — το οποίο προφανώς προκύπτει από την άθροιση των ποσών 3 358 746 955 ΙΤΛ, 807 967 249 ΙΤΛ και 22 116 046 015 ΙΤΛ — και ισχυρίζεται, προσκομίζοντας τα δικά της λογιστικά στοιχεία όσον αφορά τα αποθέματα, αλλά χωρίς να αναπτύσσει νομικό σκεπτικό προς στήριξη αυτού του αιτήματος, ότι το το ΕΓΤΠΕ προσορίζεται αδικαιολόγητο πλουτισμό κατά το ποσό αυτό.

Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τον φάκελο και ειδικότερα από το σημείο 4.5.1.2.1.11 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως προφανώς ότι η

διόρθωση των 22 116 046 015 ΙΤΛ, που αφορά τη θέση του προϋπολογισμού 1013.003, αποτελεί θετική διόρθωση, ήτοι ευνοϊκή για την Ιταλική Δημοκρατία, και μόνον οι διορθώσεις των 3 358 746 955 ΙΤΛ και 807 967 249 ΙΤΛ αποτελούν αρνητικές διορθώσεις.

- 6 Οι ισχυρισμοί της Ιταλικής Κυβερνήσεως, η οποία ζητεί την ακύρωση μιας αρνητικής διορθώσεως συνολικού ποσού 26 282 760 219 ΙΤΛ, για τον λόγο ότι το ποσό αυτό συνιστά προφανή πλουτισμό για το ΕΓΤΠΕ, δεν είναι κατανοητή. Όπως εξέθεσε και ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 6 επ. των προτάσεών του, από το άρθρο 38, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου και από τη σχετική νομολογία προκύπτει ότι το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών και ότι η αναφορά αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής προκειμένου ο καθού να μπορεί να προετοιμάσει την άμυνά του και το Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του. Εντεύθεν προκύπτει ότι τα ουσιαστικά πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται μια προσφυγή πρέπει να προκύπτουν κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό από το ίδιο το κείμενο της προσφυγής.

- 7 Οι επίμαχοι ισχυρισμοί της Ιταλικής Κυβερνήσεως δεν ικανοποιούν τις απαιτήσεις αυτές, στον βαθμό που δεν είναι κατανοητό γιατί συνιστά πλουτισμό του ΕΓΤΠΕ το ποσό των 26 282 760 219 ΙΤΛ, μέρος του οποίου, ήτοι οι 22 116 046 015 ΙΤΛ, αποτελούσαν προφανώς διόρθωση υπέρ του προσφεύγοντος κράτους μέλους.

- 8 Συνεπώς, η προσφυγή, καθόσον αφορά το τμήμα αυτό του αιτητικού, είναι απαράδεκτη και πρέπει να απορριφθεί.

Οι αρνητικές διορθώσεις 7 883 033 994 ΙΤΛ, 1 756 934 916 ΙΤΛ και 44 888 325 908 ΙΤΛ, σχετικά με τα έξοδα αποθεματοποιήσεως σκληρού σίτου

9 Η Ιταλική Κυβέρνηση βάζει κατά μιας αρνητικής διορθώσεως συνολικού ποσού 54 528 294 818 ΙΤΛ, η οποία αναλύεται σε αρνητικές διορθώσεις ποσών 7 883 033 994 ΙΤΛ, 1 756 934 916 ΙΤΛ και 44 888 325 908 ΙΤΛ αντιστοίχως και την οποία η Επιτροπή εφάρμοσε με το αιτιολογικό ότι από έλεγχο που διενεργήθηκε τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 1995 προέκυψε ότι μια συνολική ποσότητα 122 709,192 τόνων σκληρού σίτου, η οποία ήταν αποθεματοποιημένη στις αποθήκες της εταιρίας Coop. San Giorgio, ήταν πολύ κακής ποιότητας και δεν πληρούσε τις ελάχιστες προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αποδοχή στη δημόσια παρέμβαση.

10 Από το σημείο 4.5.1.2.1.14 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως προκύπτει ότι για ένα τμήμα των επίμαχων 122 709,192 τόνων σκληρού σίτου, ήτοι για 84 481,128 τόνους, η τιμή αγοράς, καθώς και τα σχετικά τεχνικά έξοδα, καταλογίστηκαν εις βάρος της ιταλικής διοικήσεως, καθόσον οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεώρησαν ότι τα εν λόγω σιτηρά δεν ανταποκρίνονταν στις απαιτούμενες προϋποθέσεις ήδη από την προσκόμισή τους στη δημόσια παρέμβαση. Η Επιτροπή προβάλλει συναφώς το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3597/90 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1990, σχετικά με τους κανόνες λογιστικής καταχώρισης για τα μέτρα παρέμβασης που συνεπάγεται η αγορά, η αποθεματοποίηση και η πώληση γεωργικών προϊόντων από τους οργανισμούς παρέμβασης (ΕΕ L 350, σ. 43), σύμφωνα με το οποίο «οι ποσότητες που έχουν εισέλθει στο απόθεμα και οι οποίες δεν πληρούν τους όρους αποθεματοποιήσεως πρέπει να καταχωρίζονται λογιστικά ως πωλήσεις κατά τη χρονική στιγμή εξόδου από το απόθεμα, στην τιμή που αγοράστηκαν».

11 Όσον αφορά το υπόλοιπο των επίμαχων 112 709,192 τόνων σκληρού σίτου, ήτοι τους 38 228,064 τόνους, η Επιτροπή εξηγεί, στην ανακεφαλαιωτική έκθεση, ότι εφάρμοσε

το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο, «σε περίπτωση αλλοίωσης ή καταστροφής του προϊόντος λόγω [...] κακών συνθηκών διατηρήσεως [...], η αξία του προϊόντος υπολογίζεται λογιστικά σύμφωνα με την παράγραφο 1», ήτοι «πολλαπλασιάζοντας τις [επίμαχες] ποσότητες με τη βασική τιμή παρέμβασης που ισχύει, για τον αντιπροσωπευτικά ποιοτικό τύπο, την πρώτη ημέρα της τρέχουσας οικονομικής χρήσης προσαυξημένη κατά 5 %».

Επί της ποσότητας των 84 481,128 τόνων

- 12 Όσον αφορά την ποσότητα των 84 481,128 τόνων σκληρού σίτου, η Ιταλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 2 και 7 του κανονισμού 3597/90. Κατ' αυτήν, συγκεκριμένα, η ποσότητα αυτή πληρούσε, κατά την προσκόμισή της στη δημόσια παρέμβαση, όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπει η κοινοτική ρύθμιση. Ως απόδειξη, προσκομίζει ενώπιον του Δικαστηρίου 37 πιστοποιητικά αναλύσεως τα οποία κατέθεσε ένα ιδιωτικό εργαστήριο και τα οποία αποδεικνύουν την καλή κατάσταση του εμπορεύματος κατά την είσοδο στο απόθεμα. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή δεν θα έπρεπε να εφαρμόσει το άρθρο 7 του κανονισμού 3597/90, το οποίο αναφέρεται σε «ποσότητες [...] οι οποίες δεν πληρούν τους όρους αποθεματοποίησης», αλλά το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού, το οποίο αναφέρει τις «κακές συνθήκες διατηρήσεως».

- 13 Η Επιτροπή αποκρούει τη μομφή αυτή. Κατ' αυτήν, η πολύ κακή ποιότητα της ποσότητας των 84 481,128 τόνων σκληρού σίτου, ήδη από την προσκόμισή της στην παρέμβαση, προκύπτει προφανώς από τις αναλύσεις που πραγματοποίησε, επ' ευκαιρία των διενεργηθέντων τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 1995 επισήμων ελέγχων, το Consorzio Controlli Integrati in Agricoltura (στο εξής: CCIA). Τα αποτελέσματα των αναλύσεων ενός ιδιωτικού εργαστηρίου που προσκόμισε τώρα η Ιταλική Κυβέρνηση ενώπιον του Δικαστηρίου δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη,

καθόσον στηρίζονται προφανώς σε δείγματα που ελήφθησαν από τον ίδιο τον αποθεματοποιητή και όχι από ανεξάρτητα πρόσωπα.

14 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει και από τα σημεία 22 έως 28 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών των κρατών μελών σχετικά με τις δαπάνες που χρηματοδοτεί το ΕΓΤΠΕ, τα σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά αποφασιστικά στοιχεία δεν μπορούν κανονικά να αποδεικνύονται παρά μόνο με αμερόληπτους ελέγχους που διενεργούνται από ανεξάρτητα πρόσωπα όπως είναι το CClA. Μόνον εφόσον το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αποδεικνύει ότι οι διαπιστώσεις αυτές είναι ανακριβείς μπορούν να γίνουν δεκτές άλλες αποδείξεις. Εν προκειμένω, όπως τονίζει ο γενικός εισαγγελέας στα ίδια σημεία των προτάσεών του, η κατά τη διάρκεια της δίκης προσκόμιση εκ μέρους της Ιταλικής Κυβερνήσεως 37 πιστοποιητικών αναλύσεων τα οποία κατάρτισε ένα ιδιωτικό εργαστήριο το οποίο δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις αμεροληψίας δεν μπορεί να ακυρώσει τις διαπιστώσεις του CClA.

15 Συνεπώς, η Ιταλική Κυβέρνηση δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 2 και 7 του κανονισμού 3597/90.

Επί της ποσότητας των 38 228,064 τόνων

16 Όσον αφορά την ποσότητα των 38 228,064 τόνων, η Ιταλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό της ποσότητας των επίδικων προϊόντων. Ισχυρίζεται ότι το CClA, κατά τους ελέγχους του, διαπίστωσε ότι η ποσότητα σίτου που κατείχε η εταιρεία Coop. San Giorgio ανερχόταν μόνο σε 37 042,795 τόνους, ήτοι σε 1 185,269 τόνους λιγότερους από εκείνους που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για τον υπολογισμό της επίμαχης διορθώσεως.

- 17 Κατά την Επιτροπή, ναί μεν το CCIA διαπίστωσε ότι μόνο 37 042,795 τόνοι σκληρού σίτου ήσαν «κακής ποιότητας» λόγω κακών συνθηκών διατηρήσεως, πλην όμως ο οργανισμός αυτός διαπίστωσε επίσης ότι έλειπε μια άλλη ποσότητα 1 185,269 τόνων. Στον βαθμό που η αξία που προστίθεται σε μια ποσότητα που απορρίπτεται λόγω ελαττωματικής ποιότητας είναι η ίδια με εκείνη που προστίθεται σε μια ποσότητα η οποία απορρίπτεται ως ελλείπουσα, η επιχειρηματολογία της Ιταλικής Κυβερνήσεως είναι άνευ σημασίας.
- 18 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί, αφενός, ότι η Ιταλική Κυβέρνηση, που απλώς τονίζει ότι το CCIA διαπίστωσε, κατά τους ελέγχους που διενήργησε στις αποθήκες της εταιρίας Coop. San Giorgio, ότι υπήρχαν μόνο 121 523,923 τόνοι σκληρού σίτου (84 481,128 τόνοι + 37 042,795 τόνοι) αποθεματοποιημένοι, ουδόλως αναιρεί τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι το CCIA τόνισε επίσης ότι έλειπε από το απόθεμα η ποσότητα των 1 185,269 τόνων.
- 19 Αφετέρου, από το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 3597/90 προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της εκ μέρους του ΕΓΤΠΕ χρηματοδοτήσεως των μέτρων παρεμβάσεως υπό τη μορφή δημόσιας αποθεματοποιήσεως, η αξία που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη υπολογίζεται κατά τον ίδιο τρόπο για τις ελλείπουσες ποσότητες «οι οποίες υπερβαίνουν τα όρια ανοχής, διατήρησης και μεταποιήσεως, ή [...] οφείλονται σε κλοπές ή άλλες αιτίες που είναι δυνατόν να προσδιοριστούν» και για τις ποσότητες που αλλοιώνονται ή καταστρέφονται «λόγω [...] κακών συνθηκών διατηρήσεως».
- 20 Επομένως, εντεύθεν προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε καμία πλάνη ικανή να προκαλέσει χρηματική ζημία στην Ιταλική Δημοκρατία. Κατά συνέπεια, η προσφυγή, καθόσον αφορά την αρνητική συνολική διόρθωση των 54 528 294 818 ΙΤL, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Η αρνητική διόρθωση των 1 923 101 478 ΓΤΛ σχετικά με την κατάπτωση εγγυήσεως συσταθείσας για να διασφαλιστεί μια εξαγωγή προς την Αλγερία

Το νομικό πλαίσιο

21 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2220/85 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1985, για τον καθορισμό των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εγγυήσεων για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 205, σ. 5), προβλέπει, όσον αφορά την αποδέσμευση των εγγυήσεων, στο άρθρο του 21 τα εξής:

«Η εγγύηση αποδεσμεύεται αμέσως μόλις παρασχεθεί η απόδειξη, που προβλέπεται για τον σκοπό αυτό, ότι έχουν τηρηθεί οι πρωτογενείς, δευτερογενείς και τριτογενείς απαιτήσεις.»

22 Σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού «[η] πρωτογενής απαίτηση είναι η απαίτηση, που αποτελεί βασικό στόχο του κανονισμού που την επιβάλλει, να πραγματοποιηθεί ή να μην πραγματοποιηθεί ενέργεια».

23 Σύμφωνα με το άρθρο του 1, στοιχείο α', ο κανονισμός 2220/85 εφαρμόζεται σε μεγάλο αριθμό κοινών οργανώσεων των αγορών στον τομέα των γεωργικών προϊόντων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα δημητριακά.

24 Προκειμένου να πραγματοποιηθεί μια εξαγωγή αποθεμάτων παρεμβάσεως σκληρού σίτου προς την Αλγερία, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2668/94, της

31ης Οκτωβρίου 1994, που εξουσιοδοτεί τον ιταλικό οργανισμό παρέμβασης να προκηρύξει δημοπρασία 148 000 σκληρού σίτου με σκοπό την εξαγωγή του υπό μορφή σιμιγδαλιών σκληρού σίτου προς την Αλγερία (ΕΕ L 284, σ. 45). Σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού:

«Η κύρια υποχρέωση, κατά την έννοια του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2220/85 της Επιτροπής [...] συνίσταται στην καταβολή της τιμής αγοράς σκληρού σίτου, καθώς και στην εξαγωγή, μέσα σε ορισμένη προθεσμία, σιμιγδαλιών σκληρού σίτου που καλύπτεται από το πιστοποιητικό εξαγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3.»

- 25 Το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, ως ίσχυε αρχικώς και εφαρμόζεται επί των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, προέβλεπε τα εξής:

«Η υποχρέωση εξαγωγής από την Κοινότητα και εισαγωγής στην Αλγερία καλύπτεται από εγγύηση που ανέρχεται σε 50 ECU ανά τόνο σκληρού σίτου της οποίας ποσό 25 ECU ανά τόνο συνίσταται κατά την παράδοση του πιστοποιητικού εξαγωγής σιμιγδαλιού για την αντίστοιχη ποσότητα σκληρού σίτου, και το υπόλοιπο ποσό των 25 ECU ανά τόνο, συνίσταται πριν από την ανάληψη των σιτηρών.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3002/92 της Επιτροπής [...], το ποσό των 50 ECU ανά τόνο σκληρού σίτου, που αντιστοιχεί στο μεταποιημένο σιμιγδάλι πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας δεκαπέντε εργάσιμων ημερών σύμφωνα με την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής προσκομίζει την απόδειξη ότι το σιμιγδάλι έχει φθάσει στην Αλγερία.»

- 26 Εν συνεχεία, επήλθαν τροποποιήσεις στο δεύτερο εδάφιο της διατάξεως αυτής με τον κανονισμό (ΕΚ) 545/95 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 1995, για τροποποίηση

του κανονισμού 2668/94 (ΕΕ L 55, σ. 27). Το εν λόγω εδάφιο προβλέπει επιπλέον ότι η αποδέσμευση του ποσού των 50 ECU πρέπει να πραγματοποιηθεί «εντός προθεσμίας δεκαπέντε εργασιμών ημερών μετά από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής προσκομίζει την απόδειξη ότι έχει ικανοποιηθεί η πρωτογενής απαίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4».

Επί της επίδικης διορθώσεως

27 Από τον φάκελο και, ειδικότερα, από το σημείο 4.5.1.2.1.16 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της εξαγωγής σκληρού σίτου προς την Αλγερία που προβλέπεται στον κανονισμό 2668/94, η ιταλική εταιρία Italgrani SpA μετείχε στη διαδικασία δημοπρατήσεως και ότι, για μια σύμβαση αφορώσα 32 873,951 τόνους, δεν τήρησε μία από τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 2668/94, ήτοι την καταβολή της τιμής αγοράς. Οι ιταλικές αρχές αποδέσμευσαν παρ' όλ' αυτά την εγγύηση των 50 ECU ανά τόνο, η οποία είχε συσταθεί. Η Επιτροπή, φρονώντας ότι η εγγύηση αυτή είχε εκπέσει, προέβη, για τον λόγο αυτό, σε αρνητική διόρθωση ύψους 1 923 101 478 ITL.

28 Η Ιταλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ούτε το ύψος της διορθώσεως ούτε το γεγονός ότι η εταιρία Italgrani SpA δεν είχε εκπληρώσει την υποχρέωση καταβολής της τιμής αγοράς. Υποστηρίζει αντιθέτως ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να θεωρήσει ότι η καταβολή της τιμής αγοράς αποτελούσε προϋπόθεση της αποδεσμεύσεως της εγγυήσεως, στον βαθμό που το άρθρο 11, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2668/94, ως ίσχυε αρχικώς και εφαρμόζεται επί των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, προέβλεπε μόνον, ως προϋπόθεση της αποδεσμεύσεως, την απόδειξη ότι το σιμιγδάλι σκληρού σίτου είχε φθάσει στην Αλγερία. Μόνον μετά την τροποποίηση της διατάξεως αυτής από τον κανονισμό 545/95 η εκπλήρωση των κύριων υποχρεώσεων που διαλαμβάνονται στα άρθρα 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 2668/94 εισήχθη ως προϋπόθεση για την αποδέσμευση της εγγυήσεως. Η τροποποίηση αυτή δεν εφαρμόστηκε όμως στα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή πλανήθηκε περί το δίκαιο εφαρμόζοντας τον κανονισμό 545/95 αναδρομικώς και, συνεπώς, παρανόμως.

- 29 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τη συστηματική θεώρηση του συνόλου της ισχύουσας ρυθμίσεως προκύπτει ότι οι προϋποθέσεις της αποδεσμεύσεως της εγγυήσεως δεν είχαν αποκλειστικά καθοριστεί με το άρθρο 11, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2668/94, όπως αρχικώς ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, αλλ' ότι η διάταξη αυτή έπρεπε να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, καθώς και με τον κανονισμό 2220/85, ο οποίος συνιστά τον βασικό κανονισμό στον τομέα αυτό και στον οποίο εξάλλου παραπέμπει ρητώς το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 2668/94.
- 30 Στον βαθμό που το άρθρο 21 του κανονισμού 2220/85 προβλέπει γενικώς ότι η αποδέσμευση της εγγυήσεως εξαρτάται από την εκπλήρωση όλων των κύριων απαιτήσεων, ο κανονισμός 2668/94, ως ειδικός κανονισμός, δεν θα μπορούσε να παρεκκλίνει από την αρχή αυτή παρά μόνον κατά τρόπο ρητό και ειδικώς αιτιολογημένο. Τούτο όμως δεν ισχύει όσον αφορά το άρθρο 11, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2668/94, ως ίσχυε αρχικώς, καθόσον το άρθρο 11, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού ορίζει την καταβολή της τιμής αγοράς ως την κύρια υποχρέωση και παραπέμπει έτσι σαφώς στον κανονισμό 2220/85.
- 31 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η αποδέσμευση της εγγυήσεως δεν εξηρτάτο μόνον από την προϋπόθεση της αφίξεως του εμπορεύματος στην Αλγερία, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2668/94, αλλά και από την προϋπόθεση της καταβολής της τιμής αγοράς, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού σε συνδυασμό με τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 2220/85. Η μετέπειτα τροποποίηση του άρθρου 11, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2668/94, η οποία επήλθε με τον κανονισμό 545/95 και η οποία αναφέρει ρητώς τη δεύτερη αυτή προϋπόθεση, έχει συνεπώς μόνον επιβεβαιωτική αξία ως προς την προηγούμενη κατάσταση του δικαίου. Η ανάλυση αυτή επιρρωννύεται από το γεγονός ότι οι αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 545/95, που διευκρινίζουν τους λόγους των λοιπών τροποποιήσεων που επήλθαν στον κανονισμό 2668/94, ούτε καν αναφέρουν την τροποποίηση του άρθρου 11, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του τελευταίου αυτού κανονισμού.

32 Εντεύθεν προκύπτει ότι η Επιτροπή εδικαιούτο να απαιτήσει, βάσει του κανονισμού 2668/94, ως ίσχυε αρχικώς κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, να εξαρτηθεί η αποδέσμευση της εγγυήσεως από την καταβολή της τιμής αγοράς, οπότε ουδόλως εφάρμοσε αναδρομικά τον κανονισμό 545/95 και, συνεπώς, δεν πλανήθηκε περί το δίκαιο.

33 Επομένως, η προσφυγή, καθόσον αφορά την αρνητική διόρθωση του 1 923 101 478 ΙΤΛ, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Οι αρνητικές διορθώσεις 5 263 394 861 ΙΤΛ και 4 701 973 982 ΙΤΛ σχετικά με τις διαφορές στα αποθέματα μαλακού σίτου, κριθής και αραβοσίτου

34 Από τον φάκελο και, ειδικότερα, από τα σημεία 4.5.1.3, 4.5.1.3.1.1 και 4.5.1.3.1.2 της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή προέβη σε αρνητικές διορθώσεις 5 263 394 861 ΙΤΛ και 4 701 973 982 ΙΤΛ, ήτοι συνολικού ποσού 9 965 368 843 ΙΤΛ, λόγω των διαφορών που προέκυψαν, κατόπιν της διενέργειας ελέγχων εκ μέρους του CClA, στα αποθέματα αραβοσίτου, μαλακού σίτου και κριθής, την 1η Οκτωβρίου 1994 (ημερομηνία ενάρξεως του οικονομικού έτους 1995) σε σχέση με τα αποθέματα που εμφάνιζονταν στους πίνακες του ΕΓΤΠΕ στις 30 Σεπτεμβρίου 1994 (τέλος του οικονομικού έτους 1994). Οι διαφορές ήσαν οι ακόλουθες:

αραβόσιτος: + 35 446,263 τόνοι

μαλακός σίτος: + 275,000 τόνοι

κριθή: - 27 844,600 τόνοι

- 35 Με τις επίμαχες διορθώσεις, η Επιτροπή προετίθετο, σύμφωνα με όσα ανέφερε, να επιβαρύνει την Ιταλική Δημοκρατία με την αξία της λογιστικής μεταφοράς των πλεοναζουσών ποσοτήτων μαλακού σίτου και αραβοσίτου, καθώς και με την αξία των ελλειπουσών ποσοτήτων κριθής. Κατά την Επιτροπή, οι αξίες λογιστικής μεταφοράς που δηλώθηκαν την 1η Οκτωβρίου 1994 για τον σκληρό σίτο και τον αραβόσιτο έπρεπε να συμφωνούν με εκείνες που καθορίστηκαν στις 30 Σεπτεμβρίου 1994, οπότε ήταν επιβεβλημένη η πραγματοποίηση των επίμαχων διορθώσεων. Οι ελλείπουσες ποσότητες κριθής έπρεπε, κατά την Επιτροπή, να θεωρηθούν ζημία και η αξία τους έπρεπε συνεπώς να επιστραφεί στο ΕΓΓΠΕ.
- 36 Η Ιταλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται με την προσφυγή της ότι οι εν λόγω αρνητικές διορθώσεις είναι αβάσιμες και παντελώς αναιτιολόγητες. Οι διορθώσεις των αποθεμάτων προκύπτουν από το γεγονός ότι η ιταλική διοίκηση προέβη, κατά τη διάρκεια του Οκτωβρίου 1994, στην υποχρεωτική προσαρμογή των λογιστικών αποθεμάτων προς τα πραγματικά αποθέματα, όπως αυτά είχαν καθοριστεί κατόπιν του ελέγχου που διενήργησε το CCIA.
- 37 Η προσέγγιση του θέματος από την Επιτροπή είναι καιροσκοπική, καθόσον συνίσταται στην άντληση οικονομικών πλεονεκτημάτων από το γεγονός ότι η ιταλική διοίκηση ορθώς προσάρμοσε τα λογιστικά αποθέματα προς τα αποθέματα τα οποία βρισκόνταν πράγματι στις αποθήκες. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή προσπορίζεται, αφενός, την αξία λογιστικής μεταφοράς λόγω της αυξήσεως αποθεμάτων μαλακού σίτου και αραβοσίτου, χωρίς ωστόσο να πράττει το αυτό έναντι του ιταλικού κράτους όσον αφορά την κριθή, και, αφετέρου, την αξία που υπολογίστηκε βάσει του κανονισμού 3597/90 κατόπιν της μειώσεως του αποθέματος κριθής, η οποία δεν προκύπτει από την πραγματική απώλεια του προϊόντος.
- 38 Κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, αν έπρεπε να ακολουθηθεί η συλλογιστική της Επιτροπής, θα έπρεπε να αναγνωριστούν επίσης υπέρ της ιταλικής διοικήσεως οι ακόλουθες θετικές διορθώσεις:

— η επιστροφή στο ιταλικό κράτος της μειώσεως της αξίας της λογιστικής μεταφοράς με την οποία επιβαρύνθηκε στο πλαίσιο του οικονομικού έτους 1994 και η οποία αφορούσε ποσότητα 27 844,600 τόνων κριθής,

— τα τεχνικά έξοδα αποθεματοποιήσεως (θέση του προϋπολογισμού 1011.03) που οφείλονταν στο πλαίσιο του οικονομικού έτους 1994 επί των 35 446,263 τόνων αραβοσίτου που δηλώθηκαν επιπλέον και εντοπίστηκαν κατόπιν της αναλύσεως των ελέγχων απογραφής που διενήργησε η εταιρεία CCIA, αύξηση προκύπτουσα από το ότι δεν ελήφθη υπόψη η ποσότητα αυτή στους πίνακες του ΕΓΤΠΕ στο πλαίσιο του οικονομικού έτους 1994,

— τεχνικά έξοδα αποθεματοποιήσεως (θέση του προϋπολογισμού 1011.03) οφειλόμενα στο πλαίσιο των οικονομικών ετών 1992, 1993 και 1994 επί των 275 αποθεματοποιημένων τόνων μαλακού σίτου λόγω της μη παραδόσεως του συνόλου των 5 000 τόνων μαλακού σίτου που έπρεπε να παρασχεθούν στο πλαίσιο της επισιτιστικής βοήθειας προς την Αλβανία τον Δεκέμβριο του 1992.

39 Ελλείπει των διορθώσεων αυτών, πρέπει να αναγνωρισθεί ότι υφίσταται αδικαιολόγητος πλουτισμός του ΕΓΤΠΕ εις βάρος της Ιταλικής Δημοκρατίας.

40 Από την επιχειρηματολογία αυτή της Ιταλικής Κυβερνήσεως δεν καθίσταται δυνατός ο προσδιορισμός των νομικών και πραγματικών στοιχείων στα οποία στηρίζεται αυτό το τμήμα του αιτητικού. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τα σημεία 7 και 47 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, για να μπορεί μια προσφυγή να είναι παραδεκτή βάσει του άρθρου 38, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο επιβάλλει να διευκρινίζονται με την προσφυγή το αντικείμενο της διαφοράς και οι ισχυρισμοί των οποίων γίνεται επίκληση, πρέπει τα ουσιαστικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η προσφυγή να προκύπτουν κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου της προσφυγής. Τούτο δεν ισχύει στην περίπτωση των ισχυρισμών της Ιταλικής Κυβερνήσεως σχετικά με το αντικείμενο της διαφοράς όσον αφορά τις επίμαχες διορθώσεις.

41 Επομένως, η προσφυγή, καθόσον αφορά τις αρνητικές διορθώσεις 5 263 394 861 ΙΤΛ και 4 701 973 982 ΙΤΛ, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη.

Η αρνητική διόρθωση ποσού 2 502 127 250 ΙΤΛ που αντιστοιχεί στο υπόλοιπο των διορθώσεων που πραγματοποιήθηκαν σε προηγούμενη μηνιαία δήλωση σχετικά με τον μαλακό σίτο, την κριθή και τον αραβόσιτο

- 42 Όπως προκύπτει από τον φάκελο και, ειδικότερα, από το σημείο 4.5.1.3.5. της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως, η Επιτροπή προέβη σε αρνητική διόρθωση ύψους 2 502 127 250 ΙΤΛ (+ 467 306 950 ΙΤΛ + 146 883 900 ΙΤΛ – 3 116 318 100 ΙΤΛ) προκειμένου να διορθώσει σφάλμα το οποίο διέπραξε η ιταλική διοίκηση κατά την κατάρτιση των ετησίων πινάκων του ΕΓΤΠΕ για το οικονομικό έτος 1995.
- 43 Το σφάλμα συνίσταται στο ότι δεν ελήφθησαν υπόψη, κατά την ετήσια δήλωση, στην 110η γραμμή του πίνακα 5, οι διορθώσεις που πραγματοποιήθηκαν σε μια μηνιαία δήλωση βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2776/88 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 1988, για τα στοιχεία που πρέπει να διαβιβάζουν τα κράτη μέλη για την ανάληψη των δαπανών που χρηματοδοτούνται στα πλαίσια του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (ΕΕ L 249, σ. 9). Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, «οι διορθώσεις οι οποίες πραγματοποιούνται από την Επιτροπή στα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 6 και αφορούν το σύνολο του οικονομικού έτους επισυνάπτονται υπό μορφή παραρτήματος σε μια απόφαση προκαταβολών και παρέχουν το δικαίωμα για είσπραξη ή καταβολή από τις υπηρεσίες ή τους οργανισμούς πριν από το τέλος του μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου ελήφθη η εν λόγω απόφαση».
- 44 Η Ιταλική Δημοκρατία ισχυρίζεται με την προσφυγή της ότι, με τη διόρθωση αυτή, η Επιτροπή επέβαλε διττή κύρωση. Συγκεκριμένα, με τη δωδέκατη μηνιαία δήλωση για το οικονομικό έτος 1995, η ιταλική διοίκηση παρέσχε με τους πίνακες 8, πρώτη γραμμή, και 52, τριακοστή γραμμή, τα ακόλουθα στοιχεία:

- αποθέματα αραβόσιτου, την 1η Οκτωβρίου 1994, ίσα προς 27 371,061 τόνους,
- τεχνικά έξοδα (θέση του προϋπολογισμού 1011.006): 472 481 200 ΙΤΛ,

— χρηματοοικονομικά έξοδα (θέση του προϋπολογισμού 1012.006): 141 376 660 ITL,

— λοιπά έξοδα (θέση του προϋπολογισμού 1013.006): 2 946 864 571 ITL.

45 Η Επιτροπή ενημέρωσε τις ιταλικές αρχές σχετικά με την ανάγκη πραγματοποιήσεως, για το έτος 1995, των διορθώσεων που προβλέπονται στον κανονισμό 2776/88 και οι οποίες προκύπτουν από την εκ μέρους της Επιτροπής μη αναγνώριση των εξόδων που αναφέρθηκαν ανωτέρω προκειμένου να υπάρξει δημόσια παρέμβαση λόγω της αλλοιώσεως των σχετικών αποθεμάτων αραβοσίτου που προκλήθηκε από φυσική καταστροφή επελθούσα στις αποθήκες της εταιρίας Cavalli.

46 Εν συνεχεία, κατά την εκκαθάριση των λογαριασμών για το οικονομικό έτος 1994, αποφασίστηκε, με βάση μια διαδικασία συμβιβασμού, όσον αφορά τον όγκο του αραβοσίτου που ήταν αποθεματοποιημένος στις αποθήκες της εταιρίας αυτής, να επιβαρυνθεί η ιταλική διοίκηση με δύο αρνητικές διορθώσεις ποσών 448 148 256 ITL και 123 262 537 ITL, καθώς και με μια θετική διόρθωση ποσού 8 132 491 172 ITL, οι οποίες αναφέρονται στο σημείο 4.5.1.3.2. της ανακεφαλαιωτικής εκθέσεως.

47 Εντεύθεν προκύπτει ότι η αρνητική διόρθωση που προτάθηκε βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 2776/88 είναι αβάσιμη, στον βαθμό που, αφενός, αντιφάσκει προς τις αποφάσεις που ελήφθησαν κατά τη διαδικασία συμβιβασμού για το οικονομικό έτος 1994 και, αφετέρου, συνεπάγεται, εις βάρος της ιταλικής διοικήσεως, την επιβολή διττής κυρώσεως, η οποία ισοδυναμεί με τα ακόλουθα ποσά:

— 472 481 200 ITL για τη θέση του προϋπολογισμού 1011.006,

— 141 376 660 ITL για τη θέση του προϋπολογισμού 1012.006 και

— 2 946 864 571 ITL για τη θέση του προϋπολογισμού 1013.006.

- 48 Επί του σημείου αυτού, όπως προκύπτει από το σημείο 50 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, από την επιχειρηματολογία της Ιταλικής Κυβερνήσεως ομοίως δεν καθίσταται δυνατός ο προσδιορισμός του σχετικού αντικειμένου της διαφοράς, ήτοι τα νομικά και πραγματικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η προσφυγή. Συνεπώς, η προσφυγή δεν πληροί τις προϋποθέσεις που επιβάλλει το άρθρο 38, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 49 Επομένως, η προσφυγή, καθόσον αφορά την αρνητική διόρθωση 2 502 127 250 ΙΤΛ, πρέπει να κριθεί απαράδεκτη.

Άρνηση χορηγήσεως του ποσού των 11 952 457 079 ΙΤΛ λόγω οριστικής τακτοποίησεως τιμολογίων πωλήσεως δημητριακών στη δημόσια παρέμβαση

- 50 Η Ιταλική Δημοκρατία προβάλλει με την προσφυγή της μια τελευταία αιτίαση η οποία, όπως και η ίδια αναφέρει, δεν αφορά διορθώσεις πραγματοποιηθείσες από την Επιτροπή στο πλαίσιο της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά την απόρριψη αιτήματος της ιταλικής διοικήσεως να της χορηγηθεί, στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών για το οικονομικό έτος 1995, το ποσό των 11 952 457 079 ΙΤΛ, λόγω της οριστικής τακτοποίησεως τιμολογίων πωλήσεως σιτηρών στη δημόσια παρέμβαση.
- 51 Η Ιταλική Κυβέρνηση εκθέτει λεπτομερώς ότι πρόκειται για πρόβλημα συνδεδεμένο με ελλείπουσες ποσότητες προϊόντων, οι οποίες περιλαμβάνονταν στους πίνακες του ΕΓΓΠΕ ως «προσδιορισίμες απώλειες» και με την αξία των οποίων κακώς, κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, επιβαρύνθηκε η ιταλική διοίκηση.
- 52 Η Επιτροπή εξήγησε συναφώς ότι οι πράξεις στις οποίες αναφέρεται η Ιταλική Κυβέρνηση αφορούν πωλήσεις πραγματοποιηθείσες από το οικονομικό έτος 1993.

Το σχετικό με την τακτοποίηση αίτημα υποβλήθηκε ωστόσο από τις ιταλικές αρχές μόλις τον Φεβρουάριο του 1999. Το ζήτημα της τακτοποίησης των εν λόγω τιμολογίων πώλησεως δεν μπορεί συνεπώς να ενταχθεί στο πλαίσιο της διαφοράς σχετικά με την προσβαλλόμενη απόφαση η οποία αφορά πραγματικά περιστατικά περαιωθέντα τον Οκτώβριο του 1998.

53 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι το τμήμα αυτό του αιτητικού δεν αφορά την απόφαση κατά της οποίας στρέφεται η παρούσα προσφυγή. Η κυβέρνηση αυτή δεν αναφέρει όμως καμία άλλη πράξη της οποίας ζητεί την ακύρωση και την οποία αφορούν οι εν λόγω ισχυρισμοί. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το αντίστοιχο αίτημα της προσφυγής δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 38, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, στον βαθμό που είναι προφανές ότι δεν εντάσσεται στο πλαίσιο της διαφοράς.

54 Επομένως, η προσφυγή, καθόσον αφορά το τελευταίο αυτό τμήμα του αιτητικού, είναι απαράδεκτη.

55 Δεδομένου ότι η προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κρίθηκε εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει αβάσιμη, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

56 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ιταλικής Δημοκρατίας και αυτή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Wathelet

Edward

La Pergola

Jann

von Bahr

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Ιανουαρίου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

R. Grass

M. Wathelet